

Parir amb mascareta

El testimoni de mares que han parit amb mascareta

[inicicentrareport]En un dels moments més importants de la seva vida la mascareta les ha acompanyat. Han **parit en temps de coronavirus**, en època de protocols, de mascareta i distància.

"Parir con mascarilla" son **retrats de dones amb els seus fills nascuts en pandèmia**. Vol donar veu a les dones que han estat mares durant aquest període. A les mares que han patit restriccions, que els han robat drets en un moment vital com és l'embaràs i el part.

La **Claudia Maccioni** n'es l'autora (i a la vegada testimoni) d'aquest reportatge. Aquestes són algunes de les històries de vides, moments durs i a la vegada alegres, amb regust agredolç. Instants que sense cap mena de dubta no eren com s'esperava.

La primera de les històries és precisament la de la mateixa autora, que a partir de la seva experiència personal **va escoltar a dones que van passar per un moment vital similar**, i les ha unit en aquest document visual.

Claudia, 38 anys. El 5 de desembre va néixer la Flora. Va trencar aigües de matinada. Al arribar a l'hospital amb contraccions molt seguides i doloroses la van deixar 4 hores a un box d'urgències esperant els resultats de la PCR sense quasi poder-se moure i sense atendre les seves peticions (pilota, dutxa?). Una vegada obtingut el resultat (negatiu) van accedir a posar-li l'epidural. Pocs minuts més tard la Flora va entrar en braquicardia i li van realitzar una cesària

sense que l'anestèsia li hagués fet efecte".

Nona, 35 anys. El 13 de maig va donar a llum a la Clara i la Laia en la setmana 36 d'embaràs. Les petites van estar 17 dies ingressades a neonats. A causa dels protocols Covid només les podien entrar a visitar unes hores al dia i sempre amb mascareta. La Nona diu que es baixava la mascareta quan no la veien per fer petons a les seves filles. Es el que més la va afectar.

Jorgina, 37 anys. L'Elio va néixer el 6 d'abril. És mare primerenca. No tenia informació perquè es van cancel·lar tots els curss preparat. Trucava a l'hospital per saber els protocols i eren diferents cada dia. Li feia molta por haver de parir sola. El mateix dia 6 d'abril va trucar pel matí i li van dir que si donava a llum aquell dia hauria d'estar sola. Va trencar aigües. Estava molt espantada, no havia sortit de casa des del 16 de març i patia per si no respectaven el seu pla de part. Per sort la van deixar entrar amb la seva parella. No va poder utilitzar la banyera ni tampoc l'oxid nítrics que eren els seus grans aliats per combatre el dolor. Quan ho va demanar no li volien posar la walking epidural, finalment van accedir. El part va ser molt llarg i agobiant amb la mascareta, encara que l'expulsiu es va negar a fer-lo amb mascareta i ho van respectar.

Miriam, 35 anys. El 15 d'agost va donar a llum a la Norah. El seu marit es infermer i treballava amb pacients amb covid. Van decidir viure separats durant part de l'embaràs. Se'n va anar a casa dels seus pares 6 setmanes amb la seva filla Olívia de 2 anys. Es va obsesionar bastant i no va gaudir de l'embaràs. Li va costar crear vincle per por. La Miriam es pediatra i va poder agafar la baixa ràpidament. Sent que li han robat l'embaràs. Durant el treball de part sentia que li faltava l'aire. En l'últim moment va començar a vomitar i es va poder teure la mascareta. [ficientreport]

[enquestaregistre]